

Dankbare herinnering aan

Theo Albers

Gelukkige echtgenoot van Truus.
Zorgzame vader van Trudy en Marian.

Een paar dagen voordat hij samen met zijn vrouw de reis van zijn leven zou maken naar zijn broer Hans in Australië, werd hij geroepen voor de allerlaatste reis.

Ook al zullen we dit onverwachte en vroege sterven nooit begrijpen noch de zin daarvan, we weten dat zijn korte leven mooi is geweest.

Theo had geen gemakkelijk leven, vooral de laatste tien jaar waren zwaar.

Toch heeft hij ondanks zijn ziekte en handicap nooit verloren, dat wat zijn leven kenmerkte: Zorg en belangstelling voor de ander.

In de meest ellendige situatie heeft hij het gevoel voor humor niet verloren.

Dat was zijn karakter en zijn kracht.

We hopen dat we zo aan hem zullen blijven terugdenken, het zal ons tot steun zijn als het verdriet om zijn heengaan ons te zwaar wordt.

Moge zijn doorzettingsvermogen, zijn humor, zijn geloof in het leven, ons tot steun zijn.

Dat we hem dankbaar zijn, heeft hij altijd geweten.

Wij bidden: God, moge hij bij U, onze voor-
spraak zijn.

Sla Uw armen om zijn en onze schouders.